

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5217/2566

บริษัท ป.โจทก์ บริษัท อ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542 มาตรา 15, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 14

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทั้งสามรับทราบกำหนดนัดพิจารณาในวันที่ 15 มิถุนายน 2564 โดยชอบแล้วไม่มาศาล ในวันนัดนายโจทก์แถลงขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นอนุญาตให้เลื่อนคดีไปพิจารณาวันที่ 26 สิงหาคม 2564 ซึ่งตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542 มาตรา 15 วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่คู่ความไม่มาศาลในนัดใดไม่ว่าจะได้รับอนุญาตจากศาลหรือไม่ให้ถือว่าคู่ความนั้นได้ทราบกระบวนการพิจารณาของศาลในนัดนั้นแล้ว จึงต้องถือว่าจำเลยทั้งสามทราบกำหนดนัดพิจารณาในวันที่ 26 สิงหาคม 2564 โดยชอบแล้ว เมื่อจำเลยทั้งสามไม่มาศาลในวันนัด และศาลมีคำสั่งว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาแล้วให้พิจารณาคดีโจทก์ไปฝ่ายเดียวจึงชอบด้วยกระบวนการพิจารณาแล้ว ในการพิจารณาคดีของศาลนั้น หากศาลเห็นว่าเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรม เมื่อศาลเห็นสมควรหรือคู่ความร้องขอ ศาลอาจกำหนดให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาด้วยวิธีพิจารณาคดีผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ข้อ 4 และข้อ 13 ประกอบกับการสืบพยานโจทก์ผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น ไม่ทำให้จำเลยทั้งสามเสียสิทธิในการต่อสู้คดีแต่อย่างใด หากจำเลยทั้งสามมาศาลในวันนัด จำเลยทั้งสามยังสามารถยื่นคำให้การถามค้านพยานโจทก์ตลอดจนนำพยานเข้าสืบในวันนัดได้ การที่ศาลล้มละลายกลางอนุญาตให้โจทก์สืบพยานผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว จึงชอบด้วยกระบวนการพิจารณาแล้ว ไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนกระบวนการพิจารณาของศาลล้มละลายกลาง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยทั้งสามเด็ดขาดและพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย จำเลยทั้งสามไม่ยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา ศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสามเด็ดขาด ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 14 และให้จำเลยทั้งสามใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยให้หักจากกองทรัพย์สินของจำเลยทั้งสาม เฉพาะค่าทนายความให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดตามที่เห็นสมควร จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยทั้งสามฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติได้ว่า เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2557 โจทก์ทำหนังสือคำประกันหนี้สินเชื่อเบิกเงินเกินบัญชีของจำเลยที่ 1 ที่มีต่อธนาคาร ท. วงเงินไม่เกิน 3,470,000 บาท ซึ่งจำเลยที่ 1 ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารดังกล่าวในวงเงิน 5,000,000 บาท มีจำเลยที่ 2 และที่ 3 คำประกันโดยยอมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม ต่อมาจำเลยทั้งสามผิดนัดชำระหนี้ ธนาคาร ท. ฟ้องจำเลยทั้งสามต่อศาลแพ่งเป็นคดีหมายเลขคำที่ ผบ.4525/2559 ต่อมาธนาคาร ท. มีหนังสือบอกกล่าวให้โจทก์ชำระหนี้ตามหนังสือคำประกัน เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2560 โจทก์ชำระหนี้ให้แก่ธนาคารดังกล่าว เป็นเงิน

3,470,000 บาท แล้ว โจทก์จึงรับช่วงสิทธิจากธนาคาร ท. ไล่เบี้ยให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินคืนโจทก์ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 21 มีนาคม 2560 จนถึงวันฟ้องจำเลยที่ 1 ชำระ ดอกเบี้ยแก่โจทก์บางส่วนคงเหลือดอกเบี้ย 923,073.97 บาท รวมต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงิน 4,393,073.97 บาท จำเลยที่ 2 และที่ 3 ในฐานะผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบร่วมกัน เป็น เงินคนละ 1,464,357.99 บาท ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสามประการแรกมีว่า กรณีมีเหตุต้องเพิกถอนกระบวนการพิจารณาของศาลล้มละลายกลางหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริง ได้ความโดยแจ้งชัดว่าจำเลยทั้งสามรับทราบกำหนดนัดพิจารณาในวันที่ 15 มิถุนายน 2564 โดย ชอบแล้วจำเลยทั้งสามต้องมาศาลตามกำหนดนัด แต่จำเลยทั้งสามไม่มาศาลโดยไม่ได้แจ้ง เหตุขัดข้องหรือขอเลื่อนคดี เมื่อทนายโจทก์แถลงว่ายังไม่ได้รับสัญญาค้ำประกันของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ที่ขอหมายเรียกจากธนาคาร ท. และเป็นเอกสารสำคัญ จึงขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นพิจารณา แล้วอนุญาตให้เลื่อนคดีไปพิจารณาวันที่ 26 สิงหาคม 2564 เช่นนี้ หากจำเลยทั้งสามมาศาลในวัน นัดจำเลยทั้งสามย่อมทราบวันเวลาที่ศาลเลื่อนพิจารณาออกไปซึ่งตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542 มาตรา 15 วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่ คู่ความไม่มาศาลในนัดใดไม่ว่าจะได้รับอนุญาตจากศาลหรือไม่ ให้ถือว่าคู่ความนั้นได้ทราบ กระบวนการพิจารณาของศาลในนัดนั้นแล้ว ดังนั้นกรณีจึงต้องถือว่าจำเลยทั้งสามทราบกำหนดนัด พิจารณาในวันที่ 26 สิงหาคม 2564 โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อจำเลยทั้งสามไม่มาศาลในวัน นัดพิจารณาวันที่ 26 สิงหาคม 2564 ที่ศาลมีคำสั่งว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาแล้วให้ พิจารณาคดีโจทก์ไปฝ่ายเดียวจึงชอบด้วยกระบวนการพิจารณาแล้ว ฎีกาของจำเลยทั้งสามข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสามประการต่อมามีว่า การที่โจทก์มีคำร้องขอ สืบพยานทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบจอภาพ และศาลมีคำสั่งอนุญาต โดยจำเลยทั้งสามไม่ได้ ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ใช้วิธีพิจารณาคดีผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์จะชอบด้วยกระบวนการพิจารณา หรือไม่นั้น เห็นว่า ในการพิจารณาคดีของศาลนั้น หากศาลเห็นว่าเพื่อให้การดำเนินกระบวนการ พิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรม เมื่อศาลเห็นสมควรหรือคู่ความร้องขอ ศาลอาจ กำหนดให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาด้วยวิธีพิจารณาคดีผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ตามข้อกำหนด ของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ข้อ 4 และข้อ 13 ประกอบกับการสืบพยานโจทก์ผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น ไม่ทำให้จำเลยทั้งสามเสียสิทธิใน การต่อสู้คดีแต่อย่างใด หากจำเลยทั้งสามมาศาลในวันนัด จำเลยทั้งสามยังสามารถยื่นคำให้การ ถามค้านพยานโจทก์ตลอดจนนำพยานเข้าสืบในวันนัดได้ แต่กลับเป็นจำเลยทั้งสามที่ไม่ยื่น คำให้การและขาดนัดพิจารณาเสียเอง การที่ศาลล้มละลายกลางอนุญาตให้โจทก์สืบพยานผ่าน ทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว จึงชอบด้วยกระบวนการพิจารณาแล้ว ไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนกระบวนการ พิจารณาของศาลล้มละลายกลาง ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษพิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกาของ จำเลยทั้งสามข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

เดชา อัครวิงศ์ไพศาล · วิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์ · อำนวย โอภาพันธ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5217/2566>